

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 creșeri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Nr.: 7.64—1894.

O felsege a király nevében.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint sajtó bíróság Baltes András és Popa Neksa János ellen büntetendő tartalmu közleménynek közzététele körül a köteles figyelem és gondosság elmulasztása miatt folyamathoz tett sajtó perben, 1894. évi október hó 2-án báró Szentkereszty Zsigmond kir. tiszteletbeli elnök, Becsek Lajos és Dr. Issekutz Gyula törvényszéki bírák és Bartók József törvényszéki jegyző, valamint Dr. Lehmann Róbert tolmács jelenlétében, Trandafir Miklós, Péterffy Zsigmond, Boross György, Dr. Gyalui Farkas, Dr. Moldován Gergely, Bácsenszky József, Dr. Deák Albert, Szathmáry Ákos, Pusztai Béla, Eöri Ernő, Dr. Udránszky László és Ambrus György rendes esküdtek, ugyszintén Dr. Jancsó György és Dr. Davida Leó pótesküdtök közreműködése mellett megtartott esküdtszéki nyilvános szóbeli főtárgyalás alkalmával a kolozsvári kir. főügyesség képviselőjében Lázár Aurél kir. ügyész által előterjesztett vád, valamint vádlottaknak meghallgatása után következőleg

Itélt:

I. Baltes András, ki vizaknai születésű, n.-szében lakos, 34 éves, gör. kel. vallásu, nőtlen, betűszedő, vagyonatlan, irástudó, sajtó vétségért több ízben volt büntetve.

II. Popa Neksa János, ki n.-szében születésű és lakos, 55 éves, gör. kel. vallásu, nős, 1 gyermek apja, nyomdász, kevés vagyonos van, sajtó vétségért több ízben volt büntetve, mindketten vétkeseknek nyilvánítottak mint lapszerkesztő és lapkiadó a „Tribuna“ című, nagy-szebeni hírlap 1893. évi 214 számában megjelent „Domnulul Aurel C. Popoviciu în Sibiu“ feliratu, Halita Salamon tanár és társai által aláírt közleménynek közreadása körül a köteles figyelem és gondosság elmulasztása által elkövetett a strts. 34. §. b. illetve c. pontjában meghatározott sajtó vétségben, s ezért a strts. 39. §. alapján Baltes András három (3) havi fogsáza, Popa N. János (2) havi fogsáza, s mindketten egyetemlegesen az eddig felmerült 34 frt 63 kr. eljárás költségeknél, valamint külön-külön a még felmerülő végrehajtási költségeknél hordozására ítéltetnek.

A „Tribuna“ című napi lapnak letett biztosítéki összegéből ötszáz (500) forint elvesztettnek nyilvánították, s elrendeltetik ez ítéletnek a jogerőre emelkedését követő napra

pon a „Tribuna“ cz. lap főhelyén, az állam nyelvén, vádlottak költségén leendő közzététele, kötelességévé tétetvén vádlottaknak, hogy a közzététel igazolásul a vonatkozó lap példányt a közzétételtől számított 15 nap alatt a törvényes következmények terhe mellett, a kolozsvári kir. ügyességhez adják be.

Indokolás:

Az esküdtszék egyhangu elmarasztaló határozata alapján mindkét vádlottat bíróság is vétkeknél kellett nyilvánítani a vád tárgyát képező vétségben.

A bűntétele a kir. törvényszék a strts. 39. §-ának utolsó tétele alapján róttá ki megfelelő mértékben, mert vádlottak mellett enyhítőül veendő ugyan a beismerés de mindketőkkel szemben lényegesen súlyosító az, hogy hasonló sajtó vétségért megelőzőleg szabadság vesztés büntetéssel voltak már büntetve.

A bűnügyi költségekre vonatkozó intézkedés a bprts. 341. §-án alapján, a hírlapi cautió egyrészenek elvesztése a strts. 16. és 40. §. alapján mondatott ki, végül az ítéletnek a közzétételt elrendelő része a strts. 21. §-án, illetve az 1871. évi május 14-én, 1498 I. M. E. sz. a. kibocsátott elj. szab. 90. §-án alapszik.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint sajtó bíróságnak 1894. évi október hó 2-án tartott üléséből.

Báró Szentkereszty Zsigmond,

elnök.

Bartók József,

jegyző.

Congresul naționalităților.

Primum dela un bun amic următorul articol:

Neuitatul C. A. Rosetti a zis vorba: „Este destul ca adversarul se bucură de un lucru, pentru-ca eu se nu-l voiesc“.

Întorcând acest înțelept cuvânt, zicem și noi după marele patriot al neamului românesc: Este destul ca adversarul se bucură de un lucru, pentru-ca eu cu atât mai vîrtos și cu atât mai hotărît se-l voiesc.

Eată ce zicem noi la răspunsul ministrului nostru de interne la interpeleția faimosului „Pázmándy“ despre adunarea națională din Sibiu. — La supărat pe domni din Budapesta succesul strălucit al adunării, care a dat de gol și minciunile d-lor și terțipurile dlui Mocsonyi și a dovedit, clar ca lumina zilei, că întreg poporul românesc este solidar și unanim în hotărîrea de a lupta înaintea sub drapelul partidului național.

Cea mai bună dovadă aceasta, că bine au făcut Românii de au voit și au făcut adunarea națională.

Mai mult îi supără însă pe cavalerii din Budapesta congresul naționalităților, pus în perspectivă de adunarea Românilor. O nouă dovadă, că acțiunile partidului național sînt bine chibzuite și că lovesc pe adversar acolo, unde îl doare. O nouă dovadă, că precum bine a fost că adunarea s'a făcut, tot atât de bine și de necesar este să se facă și congresul naționalităților.

Și mai o învățătură trebuie să tragăm din atitudinea adversarului față de noi. Știut este că a fost deajuns să ne încercăm în parlamentări cu dl Mocsonyi și din această pricină se întârzie convocarea adunării generale, pentru-ca același domn Hieronymi se meargă în parlament și să declare că în Ardeal e liniște. Va să zică trăgănarea a fost exploatată în contra noastră ca o dovadă, că guvernul a isbutit să înăbușe „prin strictețea legilor“ mișcarea românească.

Nu este prin urmare permis ca acțiunile noastre să se succedă în pas prea domol, ci mai vîrtos trebuie să urmeze repede una după alta, arătând în chipul acesta că lupta noastră națională este purtată de elemente conștii, energice și capabile, cari merită soartea la care aspiră.

Și din aceste puncte de vedere congresul naționalităților trebuie convocat cât mai în grabă, până când sînt încă vii și proaspete în conștiința opiniei publice rezultatele strălucite ale adunării dela 28 Noembrie.

Ori-cum privim lucrul, se impune deci convocarea neamnată a congresului naționalităților, și nu ne îndoiim, că bărbății de încredere ai partidului nostru, în conformitate cu hotărîrea, precisă și obligatoare, a adunării naționale, vor face numai decât dacă n'au făcut deja, pe lîngă celelalte naționalități nemaghiare, pașii trebuincioși pentru convocarea congresului.

Înțelegem toate naționalitățile nemaghiare. Pentru-că sîntem convinși, că idea congresului află răsădit la toți nemaghiarii, ori-care ar fi naționalitatea lor. Prin urmare, afară de Români, Sârbi și Slovaci, sigur se vor găsi, dacă nu și între Ruteni, cel puțin între Sași elemente destul de acreditate și destul de populare între conaționali lor, care să participe sau să trimită reprezentanți la congres.

Ei, dar! dl Hieronymi a declarat înainte, că nu va permite ținerea congresului. Sîntem de părere, că aceasta îl împoartă pe dl Hieronymi, ear' nu pe noi. La nici o întemplantare această amenințare nu poate constitui un

motiv ca congresul să nu fie convocat.

Noi știm un lucru. Nici o lege și nici un obicei constituțional nu-l dă guvernului dreptul să oprească o adunare de cetățeni egal îndreptățiți, dacă aceea este convocată și ținută între marginile legii. Nu are deci guvernul dreptul să oprească congresul naționalităților.

Ear' dacă o face totuși, cu puterea brutală, prin volnicie, apoi cu atât mai bine, se-l dăm măcar privilegiu să se vîrșească și această volnicie și să vedem măcar cu ce „argumente“ se va încerca să o acopere.

Și apoi încă un lucru. Dl Hieronymi a oprit și activitatea partidului național român, și slavă Domnului, partidul a rămas sănătos și va trăi încă — mai mult ca dl Hieronymi.

Oprească d-sa și congresul naționalităților, pentru aceea alianța naționalităților contra despotismului de rasă al actualului regim tot se va face și tot își va da roadele sale.

Și în cele din urmă congresul naționalităților n'are să facă această alianță, ci numai să-i manifeste și să-i precizeze existența. Alianțele între popoare le încheie spiritul timpului, geniul lor protector, sentimentul public al popoarelor, care le simțesc trebuința așa, că în cele din urmă formularea lor pe hîrtie este numai formalitate, dacă alianța este odată scrisă, ca în cazul de față, în inimile națiunilor ce o compun.

Dar' alianța naționalităților nemaghiare din Ungaria se va formula și pe hîrtie, chiar dacă va opri dl Hieronymi ținerea congresului proiectat. Mai rămân destule căi și mijloace ca să se facă, și nu un ministru, dar' o mie de miniștri nu o vor împede, fie ei chiar geniali în născocirea ilegalităților și voluicilor.

În resumat sîntem dar' de părere, că congresul naționalităților să se convoce cât mai în grabă, ear' la amenințarea dlui Hieronymi să răspundem cu sânge rece și cu fruntea ridicată.

Fă-ți, d-le ministru, trebile d-tale, noi ne vom face pe ale noastre!

Crisa. Lui „Ellenzék“ i-se depeșează din Budapesta, că alaltăieri după amiază și până seara tîrziu miniștrii maghiari au fost întruniți la consiliu, unde au hotărît să facă pașii decizivi. În urma acestei hotărîri ministrul Fehérváry a și plecat ieri la Viena, ca să ceară deciziunea finală a Coroanei relativ la schimbarea cabinetului.

O altă depeșă din Budapesta anunță, că Tisza Kálmán, contele An-

drassy Gyula, Bánffy Dezső și contele Szapáry Gyula s'au consultat timp mai îndelungat asupra situației foarte încurcate, deoarece-ce Maiestatea Sa la nici un cas nu va consimți cu sancționarea, pînă cînd e la putere ministrul Wekerle.

Presa apuseană — despre adunarea națională. Ziarul „L'Indépendance Belge“ a scris în numărul dela 1 Decembrie un articol, din care extragem următorul pasagi:

„În reuniunea lor plenară delegații, nu numai au protestat contra disolvării comitetului lor electoral, pe care o declară ilegală și neconstituțională, dar' au și votat prin aclamațiune o serie de rezoluțiuni, care afirmă energic voința poporului român de a rezista pînă în capăt la maghiarizare și de a lupta prin toate mijloacele pentru a dobîndi egalitatea absolută a drepturilor.

„Chestiunea română din Transilvania intră astfel într-o nouă fază, din cele mai primejdioase. În loc de a se liniști, diferențul se accentuează și ia chiar caracterul unui conflict, care dintr-un moment într-altul poate asuma un caracter cu totul revoluționar. Adunarea dela Sibiu se apără, e adevărat, de orice apucături irredentiste; ea afirmă în chip explicat fidelitatea ei către suveranul Austro-Ungariei; dar' e clar, că aceste simțăminte i-ar schimba repede caracterul, dacă s'ar dovedi, că supușii români ai coroanei Sfîntului Stefan nu trebuie să aștepte dela guvernul ungar îndreptarea plîngerilor care sînt întemelteate, cel puțin în parte. Deocamdată, guvernul ungar pare să se aștepte oarecum împăciuitor. Singur faptul, că n'a oprit manifestatiunea dela Sibiu pare a indica din parte-i intențiunea de a lăsa pe Români să formuleze revendicările lor. Rămîne să știm, ce primire le rezervă și cum va răspunde hotărîrilor, de care vorbim. Ar fi foarte imprudent din parte-i să împingă lucrurile la extrem.“

La temniță. Cu trenul de azi după amiază, pleacă earăși doi condamnați români pe drumul Clujului, spre a-și începe osîndeale dictate lor de curtea cu jurați și tribunalul de acolo, pentru „delicte“ pe presă.

Dl Tit Liviu Albini merge ca să-și înceapă pedeapsa de două luni temniță ordinară, la care a fost condamnat ca proprietar al „Foi Poporului“ în ultimul proces de presă (al cincilea) al acestui tînr ziar, pentru articolul „Nu li-i sufletul curat“ din nr. 7. a anului curent.

Dl Ioan Popa Neca merge ca să intre a treia-oră în temnițele ordinare ungurești, de astădată ear' pe două luni, la care a fost judecat în al 20-lea proces de presă al „Tribunei“ pentru adresa de alipire din nr.

„Ei, totul în viață i-se va pără apatie și disgustător... bărbatul ei — scusați-mă — mai întâiu, pe urmă casa ei, ba chiar și religionea!... Dumnezeu știe, nu de ideile romantice trebuie aprărită generația de acum, te asigur, domnul meu... pentru un moment nu zace aici pericolul... Nu din entuziasm, din superficialitate ne ruinăm!... Pentru-ca să venim la sexul nostru modest, de care e vorba acum, privește numai femeile de care se vorbește prea mult — s'au ruinat poate prin imaginația lor poetică? S'au răcit prin căutarea idealului? Sigur nu! Trei sferturi din ele au capetele cele mai reci și cea mai neferucătoare imaginație despre lume!... „Damele mele“, mai adăuga bunica mea, „credeți-mi, — nu veți intimidați!... Însușiți-vă, vișiți după voia inimii... Păstrați-vă puțină poezie și cu atât mai ușor și mai sigur veți deveni credincioase chemării și veți fi fericite... Sentimentul poetic e în casa unei femei, ce e muzică și tîmăia în biserică... farmecul unit cu bunătatea!“

Așa a vorbit bunica mea — Dumnezeu să o binecuvînteze! — și de aceea deshid, azi la miezul nopții cu conștiința împăcată, ziarul meu, de aceea îndrăznesc a-mi zice: „Noapte bună, visătoare, pasionată Charlotte!“

(Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI“

Ziarul unei femei.

— Roman —

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucretia Popescu.

Capitolul I.

Maiu 1872.

Pe cînd eram în mănăstire, fîrtificatele mele se terminau aproape în totdeauna cu următoarea descriere a persoanei mele: „Caracter fericit, cap bun, prea serioasă pentru etatea ei, natură armonioasă. Cu toate acestea o conștiință susceptibilă“.

„O conștiință susceptibilă“ — asta n'o pot contrazice; altcum — să mă scuse surorile — e tocmai contrarul! Nu e de mirat că profesorele mele s'au înșelat, căci și lumea mă judecă greșit. Probabil, cauza acestei caracterisări false, zace în exteriorul meu. Sînt foarte brunetă și palidă; figura mea regulată și apatică e atât de severă, cum nu mai poate fi o față tînră de femeie, și printr-o miopie pronunțată, ochii mei negri, al căror foc abia ar fi de suportat, primesc ex-

presia unui indiferentism obosit. Aici se mai adaugă, că am darul dela natură a vorbi și a mă mișca liniștit și peste tot nu fac agotment; toate acestea deșteaptă în contemplator credința unei liniști nestrămutată. Nu pot și nu vreau să limpezesc opinia publică răcită, și deocamdată va ști numai ziarul meu mut, că serioasa, precugetina și monotona Charlotte în fond e o fată tînră, excepțional de romantică și pasionată.

Și tocmai de aceea încep atât de tîrziu a scrie în acest ziar, care se poate ascunde bine, și pe care l'am cumpărat plină de înșuflețire, a treia zi după-ce am părăsit mănăstirea, și care de trei ani așteaptă după primele destăinuirii ale inimii mele.

Am stat de douăzeci de ori înaintea acestor file albe, arzînd de curiositate — ca barbiurul împăratului Midas — a le confia secretul meu, și tot de atâtea ori „conștiința mea susceptibilă“ mă îndemna a pune eară pana jos. Conștiința îmi zicea anume, că sînt pe cale a întreprinde un lucru neînțelept și rău: obiceiul de a-mi însemna impresiile, a-mi analiza sentimentele, a mă legăna în visuri și a le întrupă, trebuie să aibă un rezultat inevitabil, adică acela, a-mi deșvolta și mai mult spiritul pasionat și romantic, care e o dispozițiune periculoasă pentru orice femeie, și care ar pute deveni funestă pentru

liniștea și demnitatea vieții mele, dacă nu voiu căuta fără încetare a o năbuși și a o sufoca.

Cîteva vorbe, pe care le-a spus bunica așeară, Doamne multumescu-ți, mi-au delatrat aceste gânduri. — Am avut musafiri la masă; după aceea am propus un joc în scris. Se scriu întrebări pe hîrtioare, se fac spirale, se pun într'un coș și se amestecă. Fiecare jucător trebuie să tragă un bileț și să răspundă la întrebare, cum poate mai bine. Unul dintre musafirii noștri, un tînr depurată, care se credea cu spirit, își întocmiera totdeauna așa, că trăgea întrebarea pusă de el, pentru-ca cu atât mai strălucit se fie răspunsul. S'a întrebă el singur: Ce e o femeie credincioasă, chemării ei? Mie „mi-se dase să desfac hîrtiile, și așa cetii deodată întrebarea și răspunsul, care suna: „Femeie credincioasă chemării ei este aceea, care nu caută romane în viață, căci bune nu poate găsi; aceea, care nu caută poezie, căci datoria nu e poetică; — care nu caută pasiune, căci pasiunea e numai o numire de curtuasie a vișului“.

Un murmur măgulitor, pe care avui, lașitatea a-l aproba, salută această sentență frumoasă, pe cînd autorul acesteia își trada încognito, printr'un zîmbet modest. O exclamare a bunicii, care își întrerupsese repede

filătură, îl conturbase încetiva în siguranța victoriei.

„Oho! Dați-mi voe!“ strigă ea, „nu voiu lăsa asemenea eresuri spuse înaintea tinerelor femei, să treacă nedojenite! Sub pretextul a le face credincioase chemării lor, vrei, ține puritane, a le schimba în exaltate!... În prima linie nu pricep predilecția, a pune chemarea alături cu pasiunea — acolo pasiunea, aici datoria — parcă ar fi neapărat de lipsă ca una să fie contrastul celeilalte!... Și totuși poți uni pasiunea cu datoria — și mai mult încă, nu numai poți, ci trebuie să o faci. Dar' așa îți vrei, chiar să afirm, domnul meu, că în aceasta consistă secretul vieții unei femei credincioase chemării ei... căci datoria singură e foarte seacă, te asigur... Zici că nu e poetică?“

„Aici mă unesc deplin cu păreri d-tale; dar' trebuie să devină, pentru-ca să o poți împlini cu bucurie... și tocmai aceste dispoziții romantice, în contra cărora te revolți, să ne servească a schimba datoritiile de toate zilele în poetică.“

„Dacă te vei însura, alegeți numai o femeie care nu e de loc romantică, și vei vedea ce se întemplantă!“

„Ce se va întemplantă?“ întrebă tînrul deputat.

214—1893 al „Tribunei”, subscrisă de Haliță și soții.

Să mergeți în pace și să vă reîntoarceți sănătoși!

Permutările oficerilor. Într-o corespondență din Viena a ziarului „Allgemeine Zeitung” se zice: „Precum se aude, ministerul comun de război a dat un ordin, în urma căruia permutarea oficerilor și funcționarilor militari se va mărgini la cazuri absolut necesare.

Comandanții de trupe au fost avertizați să propună numai de două ori permutările, în Martie și Septembrie. Acest ordin este de cea mai mare importanță, deoarece până acum permutările se făceau în mare măsură, care în cercurile oficeresti a fost înțeleasă așa, că li s'ar fi cerând învătarea a cât se poate mai multor limbi. Probabil s'a trezit priceperea că în acest chip ar suferi alte probleme mai importante”.

Dr. V. Lucaciu

despre

ADUNAREA NAȚIONALĂ.

Un amic al nostru a vizitat zilele acestea pe marele nostru martir Dr. V. Lucaciu.

Convorbirea, de sine se înțelege, s'a urmat împregiurii adunării naționale dela 28 Noembrie.

Între altele Dr. V. Lucaciu a spus următoarele amicului nostru:

„În mijlocul durerilor chinătoare, îmi vine ca o recreație cerească dezvoltarea spre bine, aș pute zice: *avântul cauzei noastre sime*. Prin succesul adunării, spiritul național s'a afirmat din nou și după toate opiniunile dușmanilor și după confuziunile *zăpăciților*, afirmarea nouă s'a făcut în direcția munită de comitet, reprezentată prin „Tribuna”, adoptată și aprobată, însușită, *putem zice*, de întreg poporul românesc. Una însă nu mi-a succedat: ca adevărat înăbușim glasurile discordante, ce au trecut ca niște fluierături de strigoi, prin concertul grandios al spiritelor naționale”.

Venind vorba despre atitudinea în fața adunării a organelor românești din Brașov și Timișoara, refuzate de întemnițări din Vaț, marele nostru martir a zis:

„Și noi de aici, asemenea înțierim și condamnăm nevrindă și neromânească lor procedură și-i ținem că au devenit pamflete”.

Presa germană

despre

ADUNAREA NAȚIONALĂ.

Ziarul „Deutsches Volksblatt” din Viena (nrl. dela 6 Decembrie n.) scrie despre adunarea națională următorul articol:

Adunării populare române ce s'a ținut acum câteva zile în Sibiu trebuie să-i se atribute o importanță cu mult mai mare decât unui succes momentan. Dela memorabilul proces al Memorandului încoace, care a atras privirile

întregei Europe culte asupra acestui popor ce luptă cu eroism, dela ne mai pomenita dispoziție a guvernului maghiar, prin care partidul național român a fost declarat de disolvat și s'a pretins dela el ca să se organizeze ca reuiniune cu statute aprobate de lege, reprezentanții și bărbaii de încredere ai Românilor din Transilvania și Ungaria s'au întrunit pentru prima dată earăși într-o imponentă adunare, ce a numărat mai multe mii, spre a decide asupra poziției lor viitoare față cu Maghiarii și asupra tacticii ce au să o observe în lupta lor. Am raportat deja despre decursul adunării. Acesta a arătat, că poporul român, cu toate persecuțiunile și șicanele neîntrerupte ce îndură din partea contrarilor, nu a obosit și nu s'a muiat, ci e gata a aduce, ca și până acum, și de aci înainte cele mai grele jertfe, spre a nu lăsa ca să li se calce în picioare libertatea și independența sa din partea Jidano-Maghiarilor. Rezoluțiunile luate în unanimitate de către adunarea ce a numărat peste 5000 participanți, sunt un protest energetic în contra volniciei, cu care deținătorii maghiari ai puterii aplică legile, dacă e vorba ca să lovească în popoarele nemaghiare, ele au fost o sentință de condamnare a acelor principii, de care e condus guvernul maghiar în chestiuni administrative pentru a imprima tot mai mult statului, vătmând în mod brutal dreptul și legea, un caracter maghiar unitar. Din aceste rezoluțiuni reese, că poporul român persistă pe lângă programul politic, acceptat ca obligator în anul 1881. În același timp adunarea s'a pronunțat în modul cel mai hotărât și în contra proiectelor de lege religioasă, fiindcă acele au o tendință eminent maghiarizatoare.

De o deosebită importanță a fost însă rezoluțiunea de a se convoca un congres al tuturor popoarelor nemaghiare din Ungaria. Rezoluțiunea respectivă e următoarea: „Considerând interesul capital ce se cuprinde în buna înțelegere, în dezvoltarea liberă și pacinică a tuturor naționalităților, care toate împreună alcătuiesc statul și patria noastră comună, adunarea se pronunță pentru întrunirea congresului naționalităților, în care pe baza unui program comun, însă cu susținerea nealterată a programului partidului național român, se lucrăm spre binele și dezvoltarea culturală, națională și politică a fiecărei popor”.

De acest congres al naționalităților în perspectivă Maghiarii au o mare teamă, știind prea bine, că în acel moment, când toți nemaghiarii se vor afla pentru o procedură solidară, puterea lor e frântă. De aceea ei vor face tot ce le stă în putință pentru a împiedea întrunirea acestui congres. Începutul în această privință s'a făcut deja. După cum s'a anunțat telegrafic, deputatul Pázmándy a adresat ministrului Hieronymi o interpelație, în care indicând la adunarea națională română, a întrebat, că ce are de gând guvernul să facă spre a susține liniștea și ordinea. Ministrul a răspuns imediat la această întrebare denunțatoare, declarând, că el nu va suferi la nici un caz ilegalități și întrunirea congresului naționalităților va ști să o împiedece sub toate împregiurările. E o contradicție de tot curioasă în faptul, că dl de Hieronymi îi amenință pe Români să nu comită ilegalități și în același timp promite

însuși o ilegalitate, enunțând, că guvernul nu va permite congresul naționalităților. În virtutea legilor existente, aceasta trebuie să o știe dl de Hieronymi, nemaghiarii nu pot fi împedecați de a se înțelege asupra unei proceduri comune, și deținătorii puterii vor trebui să recurgă la un nou act de volnicie pentru a-și ajunge scopul propus. Declarațiunea, prin care ministrul Hieronymi a răspuns la interpelația lui Pázmándy, arată de altfel în modul cel mai drastic, cum stă adevărul cu „păcinicia” acestui domn care, precum se știe, a făcut în vara trecută o călătorie prin toate părțile locuite de Români, pentru a „încheia pace” cu dinșii.

La sfârșit ziarul vorbește despre Alexandru Mocsonyi, condamnat atitudinea acestuia.

Presa din România

despre

ORGANUL CASEI MOCSONYI.

„Românul” scrie în numărul seu dela 30 Noembrie un lung articol, care se termină astfel:

Ei bine, cu cea mai mare durere ne vedem siliți a declara, că ultima atitudine a „Dreptății” ne-a făcut să pierdem orice încredere în ea, să primim în energia-i de până acum o simulațiune spre a-și atrage încrederea, ca apoi la un moment din cele mai însemnate în mișcarea națională, să dea înapoi, să discrediteze pe adevărații Români, și să se refugieze sub flamura mocsonyistă. Nu credem, că dl Dr. Branice a avut dela început în vedere această tactică, dar că peste tot lucră pe ascuns mâna lui Mocsonyi, și dinlăuntru s'a văzut în fața multor procese ce-i sunt intentate, a șovăit, s'a lăsat să fie sedus a face jocul amicilor Ungurilor, că: doar doar curtea cu jurații din Timișoara nu va fi ca cea din Cluj, și îl va achita!

Aceasta este convingerea ce ni-am făcut-o asupra ziarului „Dreptatea” din Timișoara. În numărul de mâine vom aduce și alte dovezi, că convingerea noastră este justă. Nu vom înceta să contribuim la ușurarea sarcinii acelora: care voiesc să aleagă neghina din grâu, acum când nu mai e timpul de vorbe, ci de fapte!

Spicuri din foile maghiare.

Cât de mult sufer ziariștii maghiari de mania să maghiarizeze totul, dovedește și cazul că „Ellenzék” îl scrie pe domnul V. A. Urechia pe unghurește: „Urechia László.. De ce nu „Fül László”, ca maghiarizarea să fie completă?

O să ajungem astfel, încât Ungurii nu o să mai zică „Klóska lázadás” ci o să scrie „Kotló lázadás” și pe Victor Emmanuel o să-l boteze Győző Matyi!

Ce oameni caraghioși.

Dlul procuror Dr. Lázár Aurel din Cluj, i s'a conferit titlul de „procuror suprem substitut”.

„Kolossvár”, care aduce această știre, spune că între alte merite i s'a socotit și ze-

lul cu care „a lucrat în procesele de agitațiune valahe”.

Dl procuror-suprem, substitut Dr. Lázár Aurel poate să ne fie recunoscător!

Epilog

la

A DUNAREA NAȚIONALĂ.

Primim următoarele:

Șomcuta-mare, 2 Dec. n.

Convocătorul la adunarea partidului român național, ținută în 28 Noembrie n., pentru Români din cercul pretorial al Șomcutei l-au subscris afară de dnii A. Medan și V. Dragoș, domni Ioan Serbu, protopop în Șomcuta-mare, Nicolau Nilvan, avocat, Dr. Geza Marc advocat, Elia Pop, învățător, pe lângă declarațiunea: că și dinșii aprobă convocarea adunării și se declară solidari cu conclusele ce se vor aduce.

Mai târziu au subscris declarațiunea de mai sus și domni: Dr. Iuliu Simon, paroh în Buciumi și V. Butean, paroh în Hossafălu.

Nădlac, 2 Dec. n.

Cu bucurie națională avem să registram, că față cu prigonirile și cu goana ce au să îndure Români din toate părțile pentru simțul lor național, poporul din ce în ce e mai treaz, mai simțitor și mai zelos într-a a dovedi de conștiința sa, că e Român și voește să rămână Român. Astfel în săptămâna trecută în comuna noastră bine situată, dar mărginașă a mării românismului încă s'a dovedit foarte frumos acest simț național. Tocmai în ziua, în care se ținea impunătoarea adunare a alegătorilor români din Sibiu, la care și de aici din mare depărtare, dela țărmurile Tisei au luat parte patru Români, Nădlăcani zeloși; — în acea zi alți patru bărbai și două femei au aflat de bine să cerceze pe martirii nostri din Seghedin, ca să le mângâie și cu aceasta din tristele lor zile de robie această și mai tristă zi, pentru că nu pot lua parte la munca, ce ei au fost siliți să o lapede. Cred de bine să se știe cu numele acesti Români de bun simț. La adunarea din Sibiu au luat parte păr. Nicolae Chicin, Dumitru Precupaș, Ștefan Stroia și Uroș Morariu, ear' pe martiri în aceeași zi i-au cercetat dela noi Petru Stroia și soția, Pavel Stroia, Gligor Vidican, Iosif Chicin și soția lui George Chicin.

Rusul-superior, 27 Noembrie 1894.

Noi subscrișii poporeni ai comune Rusul-superior cotul. Solnoc-Doboca, aderăm întru toate programului avut al comitetului prim; sperăm că noul comitet încă va lucra după acest program.

Nă urăm isbândă și viață lungă.

Ioan Grecu, Pompeius Boua învățător, Nicolae Blain, Ștefan Morosian, Grigore Pop, Constantin Rațiu, Ioan Teușian, Gavrilă Pop, Grigore Grecu, Ștefan Nath, scriitor, Nechita Teușian, Trofin Moroșan, George Figmirian, Grigore Pop, Petru Todoran, Todor Grecu, Macaveiu Teușian, Pavel Moroșan, Ioan Rațiu, Petru Figmirian, Grigore Russu, Fira

Teușian, George Moroșan, Grigore Pop Todoran, Ioan Moroșan, Ioan Figmirian, Iacob Teușian, Iacob Moroșan, Ioan Teușian, Todor Gălan, Ilie Gălan, Todor Moroșan, Clementiu Moroșan, Ilie Figmirian, Mitru Grecu, Ipăce Blai, Ioan Rusan, Nicolae Moroșan, Grigore Pop.

Cronica politică.

În cercurile politice ale Angliei se discută cu mult interes apropierea dintre Anglia și Rusia. Că o îmbunătățire a relațiilor ambelor puteri, un fel de *modus vivendi*, prin care s'ar evita, fără a atinge diferențele fundamentale dintre cele două state, anumite frecări, mai ales la granița Afghanistanului, ar fi de dorit — în privința aceasta, după cum se scrie din Londra, sunt de acord toate cercurile normative engleze. Încât privește însă combinațiunile ce trec peste aceasta, în cercurile competente din Anglia nu sunt luate în serios. Cu deschidere a Dardanelor pentru corăbiile tuturor națiunilor Anglia nu se poate învoi, căci ar trebui să-și îndoaiească cel puțin flota sa din Mediterana, neputând altfel ține piept cu forțele maritime ruso-franceze. Anglia ar trebui în cazul acesta să construiască zece vase nouă de război de primul rang, să ridice nouă docuri, să-și mărească porturile, cu o vorbă, să aducă mari jertfe. De aceea în cercurile militare și marine franceze dominează părerea, că neutralizarea Dardanelor nu cade în sfera politicii practice. Între astfel de împregiurări guvernul englez nu e dispus ca pentru rezolvarea amicală a unor diferențe pendente între Anglia și Rusia să-și schimbe relațiunile sale amicale cu celelalte puteri europene. Foarte semnificativ e faptul, că „Standard” advertizează a nu exagera mărirea apropierei anglo-rusești. Trebuie să te prindă mirarea, cum s'a putut afirma atât de ușor, că Anglia și Rusia ar fi căzut de acord ca să desființeze cu o trăsătură de condei tratatele privitoare la trecerea prin Dardanele. Nu trebuie însă uitat, că în cazul acesta nu numai Rusiei i-ar fi deschis drumul din Marea-Neagră în cea Mediterană, ci și celelalte puteri și-ar pute trimite corăbiile în Marea-Neagră. Până acum Rusia nu s'a exprimat nici într'un chip, că o astfel de stare de lucruri ar fi mai avantajoasă pentru ea decât cea actuală. Foia numită, combate apoi afirmarea, că amicitia dintre cele două state ar pune capăt echilibrului continentului, întemeiat pe tratate. E fapt, că Anglia își va schimba relațiile față cu un alt stat numai în scopul menținerii păcii. De ce oare Germania să privească cu neîncredere o îmbunătățire a relațiilor dintre Anglia și Rusia? Și aceeași întrebare li s'ar pute face Austro-Ungariei și Italiei. Franța deseamenea nu trebuie să simtă, dacă într'adevăr dorește menținerea păcii, nici o decep-

Insemnătatea studiilor slave pentru Români.

De

Ioan Bogdan.

(Urmare din nr 251).

Dar noi n'am împrumutat dela Slavi numai cuvinte, ci precum era natural să se întâmple în urma unei lungi conveturi cu ei, am împrumutat dela dinșii o sumă de obiceiuri, credințe, superstiții și instituții, care au rămas un bun statornic al poporului nostru. Cine va fi început să studieze o parte din datinile și obiceiurile poporului român în comparație cu ale altor popoare, să zicem d. p. obiceiurile dela nunți, a trebuit să vadă numai decât că, deși ele se asemănă mult cu obiceiurile popoarelor celor mai îndepărtate, ele se apropie totuși mai mult de ale Slavilor din giurul nostru. Dacă ați răsfolat „Nunta la Români” de dl Marian, ați constatat că Români din Bănat au multe lucruri comune cu Sârbii, ear' cei din Bucovina și Moldova cu Maloroșii. Astfel se explică cum de pe lângă termeni de origine română s'au introdus în Bănat termeni sârbesci, ear' în Moldova și Bucovina termeni rusești, care în unele părți se păstrează împreună cu cei vechi latini, în altele însă au înlocuit cu totul pe acestea. Astfel asistenții mirelui, care de obicei se numesc vătăjei, frați de mire sau chemători, se numesc în Bănat deveri, diveri, giaveri, ghiaveri (srb. djever), ear' asistentul nuntului se chiamă tarisfat (srb. stari svat; svat = conviva nuptialis); ambele numiri necunoscute în Moldova, Bucovina și Muntenia,

În Moldova și Bucovina asistentul mirelui se chiamă družb (rus. družba, plsl. družaba = socii), asistenta miresei družcă (rusește družka socius, plsl. družka = amica), ear' vătăjita e numită sfașca (rus. svacha și diminutivul svașenka, pronuba). S. Fl. Marian, op. cit. cap. 25.

Din domeniul obiceiurilor juridice avem un bun exemplu în instituția veche a jurătorilor, despre care s'a crezut la început că este de origine curat română, mai târziu însă s'a dovedit a fi un așezământ împrumutat de noi dela Slavi, ear' de acestia dela Germani.

Tendența, ce a dominat pe mulți învățați ai nostri și dominează chiar astăzi pe unii, de a căuta rădăcina tuturor datinelor și obiceiurilor noastre la Romani — această tendință răsuflă și din cartea citată a domnului Marian — este cu totul greșită. Sperăm că această convingere a noastră va găsi pe zi ce merge mai mult loc printre învățații nostri și va înlătura multe din prejudițiile generației trecute.

Dar exemplul cel mai isbitor de covârșitoare influență a Slavilor ni-l dă vechia noastră organizație de stat. Începând dela voievozi și gospodari (plsl. vojevođa și gospodark) până la cei din urmă cneji de sate (plsl. knez), aproape toate așezămintele noastre vechi sunt sau de origine slavă sau posed pe lângă puținele elemente moștenite dela Romani o sumă însemnată de elemente slave. Astfel aristocrația este numită cu un nume bulgăresc boierime, boieri, funcțiunile dela curtea domnească erau designate în mare parte cu numiri slavonești: vornic, postelnic, cluceriu, stolnic; mai târziu se ivesc și funcțiuni cu nume românești, ca spătar, portar ș. c.; boierii

portau titlurile slave de jupâni în Muntenia și pani în Moldova. Un studiu temeinic al tuturor acestor instituțiuni vechi românești nu se poate face fără o cunoștință suficientă a anticității slave. Lipsa deservită a acestei cunoștințe la cei mai mulți din istoricii nostri de până acum a fost singura cauză, că istoria noastră internă sau istoria așezămintelor noastre vechi se află încă într-o stare foarte înapoiată.

În sfârșit, chiar dacă Slavii n'ar fi avut nici o influență asupra vieții noastre culturale, însuși faptul că am avut cu ei relațiuni politice îndelungate ne-ar obliga să învățăm limbile lor, pentru a pute studia aceste relațiuni nu prin ochii străinilor, cum s'a făcut prea des până acum, ci din izvoarele originale și prin noi înșine. Muntenia a fost în relațiuni cu Bulgarii și Sârbii, Moldova cu Polonii și Rușii, ear' toți Românii înainte de constituirea lor în principate cu felurite seminții slovenești de dincoace și de dincolo de Dunăre. Istoricul român este dator prin urmare să cunoască limbile acestor popoare, dacă voiește ca studiile sale asupra istoriei române să nu fie unilaterale și greșite. E drept că materialele istorice bulgărești și sârbești nu sunt nici prea numeroase, nici prea importante, cele polone însă și rusești sunt așa de bogate, încât fără utilizarea lor este imposibilă orice istorie românească, care ar avea pretenția de a fi completă. Dacă aș întrebuința o comparație, aș zice că limbile slave sunt pentru istoricul român tot așa de indispensabile, cum este limba grecească pentru istoricul bizantin, sau limba latinească pentru istoricul evului mediu în Apusul Europei, și cu toate acestea, celor mai

mulți din istoricii nostri li-a lipsit cunoștința limbilor slave. O îndreptare simțită în această privire s'a produs în ultimul pătrar de secol prin lucrările și publicările dlui Hădeu. D-sa are meritul de a fi fost primul între Români, care s'a folosit de bogatele sale cunoștințe în domeniul limbilor slave pentru studiul istoriei române și care ni-a făcut cunoscute pentru întâia-și dată o sumă de izvoare prețioase, despre care restul învățaților nostri nu puteau avea cunoștință, sau dacă aveau, nu le puteau folosi. N'am decât să vă amintesc colecția de documente alese slavoromâne din archiva istorică a României, de cronica moldo-polonă publicată tot acolo și de o sumă de acte și corespondențe în limbi slave ce se cuprind în archiva, în Columna lui Traian și în celelalte publicațiuni ale dlui Hădeu. Același merit îl are repositul episcop Melchisedec, care în cronica Hușilor, în cronica Romanului, în Analele Academiei-Române, în archiva pentru istorie, arheologie și filologie și în alte publicații mai măruntă a scos la lumină multe documente, notițe istorice, vieți de sfinți etc, în originale slavone și în traduceri. Tot așa dl Tocilescu, în revista pentru istorie, arheologie și filologie a căutat să dea un loc de căpetenie izvoarelor slavone și să le utilizeze în studiile sale de istorie română. Același lucru îl făcuse cu mult mai înainte dl Odobescu în „Revista Română”, unde se găsește câteva descrieri de manuscrise și tipărituri Vechi slavoromâne. Astăzi suntem fără îndoială pe o cale mai bună decât acum 30 de ani, și e de sperat că cu introducerea studiilor slave în universitățile noastre vom face progrese și mai mari în această direcțiune.

Cam acesta este interesul general ce prezintă limbile slave în cadrul studiilor noastre universitare. Am trecut cu vederea peste folosul cel mare practic, ce l'am pute trage din cunoașterea mai deaproape a limbilor slave moderne, deoarece studiile universitare n'au a face cu trebuințele practice ale vieții, ci cu exigențele științelor istorice.

Răspândirea studiilor teoretice va ușura însă foarte mult învățarea practică a limbilor slave, care nu poate fi nici-decum în dauna noastră.

Dela renașterea noastră politică încoace, noi am întrerupt aproape cu totul relațiile cu popoarele slave dimpăgriur, am nesocotit și nesocotim cu desvîrșire tot ce se petrece la dntsele. Două din ele, Bulgarii și Sârbii, scăpați de jugul turcesc, tind ca și noi a-și reforma întreaga lor viață culturală și politică și fac văzând cu ochii progrese, pe care ar fi bine să le cunoaștem din propriile noastre informații. E de prisos să amintesc cât de folositoare ni-ar fi cunoștința mai aprofundată a celuialtă vecin puternic, care a avut și poate să aibă încă o influență decisivă asupra sorții noastre.

Dar, cum zicem, cunoștința practică a limbilor slave nu va intra nici-odată în domeniul învățământului nostru universitar. Scopul nostru trebuie să fie exclusiv studiul teoretic al lor și prin aceasta studiul întregii ființe a popoarelor slave, întrucât ele au exercitat oare-care influență asupra vieții noastre din trecut. Am pute numi, prin urmare, obiectul ocupațiunilor noastre speciale, într'un sens foarte larg, filologia slavoromână.

(Va urma.)

ține din pricina acestei schimbări a relațiilor anglo-rusești.

Ziarul „Nedjelja” (săptămâna) se ocupă cu relațiile Cehilor cu Rusia. Din expunerile sale ar rezulta, că Cehii nutresc o iubire particulară pentru Rusia. Ei au lipsă de Rusia, scrie ziarul, numai pentru a îngrozi pe Germanii cu ea. Dintre cele trei partide politice mai însemnate ale Cehilor — romanticii, realității și idealității — nici unul nu nutrește față cu Rusia o altă simpatie decât platonică. Un interes mai mare pentru Rusia nu se găsește la Cehi, decât la câteva personaje mai distinse, după care însă nu se poate judeca gradul de simpatie al masei lor. În relațiile realității cu Rusia se observă o oarecare nesiguranță și deosebire, unii dintre ei simțind încăputa puterea de atracțiune a Rusiei, în vreme ce ceilalți nu știu nimica de aceasta... În privința politică realității sunt, fără îndoială, mai indiferenți față cu Rusia decât ceilalți Cehi-tineri. Pe când chestiunile sociale ei le pun în primul plan, pe atunci nu tăgăduiesc în general importanța celor politice, și în vreme ce pe de o parte ei recunosc necesitatea de a trăi în pace și bunăînțelegere cu Germanii, pe de alta nu sunt de loc dispuși să facă concesii în această privință, când e vorba de adevărata Cehie. Cu toate acestea se pare că ei ar fi gata să jertfească, în cas de lipsă, foarte mult pentru Rusia, și că lor nu li-e prea mare nici o jertfă pentru slavism. În privința aceasta ei sunt cu mult mai practici decât romanticii cehi-tineri.

Marii proprietari din Sicilia continuă a agita în contra noii legi privitoare la latifundii. În agitațiunea lor nu sânt însă spriginii de toate cercurile interesate. Dovadă e faptul, că doi deputați cunoscuți, care au domenii în Sicilia, Bonajuto și San Guilianio au refuzat să sprijinească o cerere a proprietarilor în contra legii amintite. Dimpotrivă cel dintâi a luat deja măsuri pentru a forma din moșia sa moșioare mici pe seama țăranilor, ear' celalalt a declarat, că el aprobă legea latifundiilor întru toate.

Din Bruxela se anunță, că în Belgia e pe cale a isbucni din nou războiul școlar. Ministrul instrucțiunii din Belgia acordă adică în fiecare an subvențiuni din partea statului pentru școlile publice orășenești. Aceste subvenții sânt normate după numărul școlarilor. În modul acesta orașele sânt în stare a-și susține institutele lor școlare foarte costisitoare. Ministrul a dispus acum, ca școlile publice să împartă aceste subsidii și cu școlile private din claustru, astfel că subsidiile acordate celor dintâi vor suferi reduceri însemnate. Singur capitala Bruxela perde prin asta mai mult de un milion, care va curge în casesele cu totul necontrolate ale școlilor private. Există temerea, că din pricina aceasta comunele mai sărace vor fi silit să se închidă cu totul sau în parte școlile. Intenția guvernului e ca în modul acesta să scape școlile confesionale de concurența celor orășenești.

Miscarea Slovacilor.

Sub titlul „Miscarea panslavistă” foile maghiare scriu următoarele:

„Conducătorii mișcării panslaviste din Turót-S-Martin au ținut zilele acestea o conferință, la care au luat parte și aderenții lor din alte cercuri bisericesti. În această conferință s'au chibzuit asupra legilor celor nouă sinodale și s'au adus concluzii, a se pune pe terenul opozițiunii față cu noile stări legale ale bisericii luterane. Aceasta reșe și din circulara iscolită de seniorul (protopopul) Iosif Horvát și de inspectorul protopopesc Pavel Mudron, prin care circulară se convoacă o conferință a protopopiului din Turiet spre a hotărî dacă protopopiul acesta vrea să se supună unei împărțiri a districtelor, în urma căreia el e scos din districtul cisdanubian, unde a stat mai mulți secolii, și vîrît în districtul montan.”

Deoarece „Národnie Noviny” nu aduce nimic privitor la această informație, nu putem să apremiem pe deplin însemnătatea celor relatate; dar, fie chiar și numai atîta adevărat, nu putem decât să felicităm pe aliații nostri pentru curajul cu care un singur pro-

topopiat pășeste în lupta contra două puteri: a statului maghiarizator și a bisericii în capul căreia stau dușmanii puternici ai neamului slovac.

„Národnie Noviny” dela 6 Decemvrie anunță, că Dr. Jaroslav Minich, avocat în Modra (titlul Pojon) convoacă pe ziua de 8 Decemvrie o adunare a poporului din giur, în care se vor discuta următoarele două obiecte:

1. Chestiunea națională și art. 44 al legii din 1868.

2. Votul universal.

În momentul de a scrie aceste rânduri, nu ni-a venit știrea că adunarea ar fi oprită.

Din Viena se telegrafează foilor budapeștane:

„Agitatorul slovac Hurban (Vajansky) petrece de câteva zile aci, cu soția și mai mulți conducători slovaci. Motivul venirii sale aici a fost o serată festivă, arangiată în onoarea lui de către reuniunea academică slovacă „Tatran”, și care s'a ținut la 5 Decemvrie. Pe timpul aflării sale aici, Hurban a avut deja mai multe convorbiri cu deputații cehi-tineri, convorbiri, în care s'a chibzuit în mod amănunțit asupra chestiunilor naționale și culturale. La aceste conferințe, undea au fost de față și conducătorii slovaci, au luat parte aproape douăzeci de deputați cehi-tineri. Obiectul principal al conferințelor a fost: pornirea unei acțiuni comune spre apărarea naționalităților slave din monarhie.”

De ale școlăie.

(Correspondență particulară a „Tribunei”).

Crasna, la 24 Noemvrie 1894.

După celebrarea serviciului divin, la care au participat dl protopop Ioan Moldovan, paroh în Bănișor, Aurel Petruca, preot în Crasna și preotul local Ioan Vajda, mai mulți învățători și doi poporeni — ne-am adunat cu toții la școală.

În școală au fost 26 feciorași și 16 fetițe. Școala în ordine bună. Învățătorul Aurel Epure, cu toate-că acum e începător, dar e sperare, că va deveni un bun învățător.

Popor la școală a fost destul, atât în chilie școlăie, cât și în curtea școlăie.

Întrînd noi în școală, am fost salutați prin salutul creștinesc „Laude-se Domnul nostru Iisus Christos”.

Ear' după zicerea rugăciunilor, dl protopop prin o vorbire, în adevăr, în spiritul cel mai național, care a făcut o bună impresiune asupra celor prezenți, a deschis adunarea.

La vorbirea dlui protopop a răspuns Nichita Liscan, învățător. După acestea se alege notar Ioan Ghilea, apoi a urmat tratărea practică din comput „Tratărea numărului 5”, ear' după aceasta tratărea din geografie a „familiei, comunei, cerc și comitat” etc. După finea acestor tratări i-s'a făcut critica, care a fost în favorul tinereții învățător.

Membrii au fost mai toți prezenți și anume: Ilie Ghilea din Pria, Nichita Liscan din Cizer, Petru Epure din Sig, Petru Chis, învăț. în Seredeiu, Ioan Simon, învăț. în Bănișor, Demetriu Acoș din Marin, Florean Epure din Pecei, Ioan Ciupe din Stirciu, Teodor Brîndușan, învăț. în Tusa, Ioan Torma din Mal, Petru Pop din Ban, Aureliu Epure din Urez și Laurențiu Micheș, învăț. în Crasna — Horvat — Petenea. Unul nu s'a prezentat.

Disertațiune încă nu s'a citit, deoarece-ce absentul a fost ca disertant. Se hotărăște, că adunarea viitoare de primăvară să se țină în Pria. Ca disertant va fi Laurențiu Micheș, care va diserta despre „Modul cum se desăvește poporul dela beuturile spirituoase”. S'a colectat apoi taxele anuale dela membri și în urmă s'au ales membrii verificatori, — și cu aceste, sedința s'a finit.

Învățătorii prezenți au fost provăzuți cu cele de lipsă de către docentul din Hurez Epure, ear' dl protopop, preotul și învățătorul din Crasna au fost invitați de dl preot Valda din Hurez la ospitală sa masă, unde doamna preoteasă ne-a primit cu afabilitate.

La întoarcere către casă am intrat la bravul vice-notar din Stirciu Filep, și atât d-sa cât și doamna casei și două prea frumoase domnișoare ne-au primit cu afabilitate proprie Românilor sîlăgeni.

Ardeleanul.

CRONICĂ

Concurs literar. Cu bucurie vestim, că la redacția „Voii Poporului” s'au mai sosit în zilele din urmă, trei monografii economice, anume ale comunelor Fofeldea, Bradu și Mărgău, drept răspuns la concursul literar

scris pentru acest scop de tinerimea română din Sibiu. Cărturarii nostri din comitatul Cojocnei (Clujului) sînt rugați de nou și stăruitor să nu întârzie nici domnia-lor a pregăti monografiile comunelor din acel comitat și a le trimite la același loc, spre cercetare și premiare. Cu cât mai multe monografii se vor lucra, cu atât mai multe cuvinte vom avea de a aduce laude la adresa conducătorilor nemijloști ai poporului nostru. Înainte dar' cu toată inima și cu toată mintea.

Pentru tombola din București. Domnișoarele surori Lucreția și Victoria Rațiu din Teuș au colectat dela doamnele, domnișoarele și țerancele române din giurul Teușului cu totul 101 buci de obiecte de industrie casnică, trimițînd-le comitatului domnișoarelor române din Brașov, pentru tombola din București. Aceste obiecte au fost adunate din: Teuș (11 buci), Pețelca (32), Beldiu (18), Meșcreac (11), Mihail (2), Crăciunel-de-jos (1), Gri-cău (2), Cetea (1), Coșlariu (7), Leorint (5) și Oieșdea (9). Onoare dăruitoarelor generoase și domnișoarele colectante!

Instrumente guvernamentale. „Dreptatea” aduce știrea următoare, căreia noi îi dăm numai un titlu mai potrivit: Patriarhul sârbesc Brancovici a adresat episcopilor sârbi gr-or. un circular, în care dispune, ca pastoralul lui să se citească în toate bisericile din patriarhat și credincioșii să fie sfătuiți la iubire de patrie, la pace și bună înțelegere cu celelalte naționalități și la purtare liniștită față cu dispozițiunile autorităților.

Raportul asupra Memoriului studenților, dat camerei române, s'a depus. Raportul e dl A. C. Cuza. El a fost pus la ordine a zilei în 24 Noemvrie.

Cas de moarte. Ni-se anunță înțetarea din viață prin moarte silnică a lui Alexandru Contrea, student de clasa VIII. gimn. din Blaj, întemplat în etate de 19 ani, la 11 Noemvrie 1894 în Teiușul de lungă Blaj. În mormîntarea s'a făcut în cimitirul gr-or. din Teiuș, asistînd profesorii și colegii defunctului, pentru care jalnica familie aduce recunoșcătoare mulțumiri.

Avis! Primăria comunei Poiana de lungă Sibiu vestește, că un locuitor al comunei mergînd spre Sebeșul-săseșc a aflat pe drumul acestuia în noaptea de 25 pe 26 Noemvrie o bundă cuprinsă cu blană neagră de miel și cu crem de lup. Proprietarul adevărat o poate lua în primire dela primăria comună.

„Rîndunica”. A apărut Nr. 25 al revistei literare-beletristice pentru familie „Rîndunica”, redactată de Silvestru Moldovan cu următorul sumar: La Solferino devala. De I. C. Panțu. — O, mamă! De Petrea dela Cluj. — Vorbă slabă, de Brebenel. — Mătem, de Elena din Ardeal. — Tipuri caracteristice, de Theophrast. — Scrisori de Ilie Demetrescu. — Rămurele: Impresii de călătorie de Ilie din Urseni. — Felurite *

Posta Redacțiunii.

Dlul Dr. Liciu Pop, Blaj. Nu înțelegem cum ajungi să-ți închipui că poți fi un ... Cato? D'asemeni ne e mai mult ca suspecta patima, cu care te girezi ca apărător într-o cauză, unde ești nu știm, cum și și sub ce titlu te amesteci? Cât despre tonul imperent al epistolei d-tale, el te arată că n'ai fi încă profesor, ci elev rău, care merită să fie scuturat de urechi.

Dlul I. Lugoji. Sosit tîrziu, numai resumatul l-am putut folosi. Pe viitor bucuras.

Mai nou.

Crisa ministerială.

„Magyarország”, ce ne-a sosit acum, după ameazi, aduce știrea, că este foarte probabil, așa i-se scrie din Viena, că de-odată cu schimbarea cabinetului Wekerle, se schimbă și sistemul de guvernare. Chiar dacă prim-ministru va fi Bánffy, el va forma numai un cabinet de tranziție: va sta cîtva timp pentru a ține la un loc partidul guvernamental; după aceea se vor face schimbări mari.

Asupra crizei ministeriale din Ungaria, „Neue Freie Presse” scrie:

„Că ministerul Wekerle se duce, îndoială nu mai încap, problematic este numai, dacă deodată cu Wekerle nu va căde și sistemul liberal, ceea-ce, după-cum lesne se înțelege, ar aduce după sine cele mai mari și mai precare schimbări în sistemul de guvernare.”

Demisia lui Gurko.

Din Berlin se scrie, că Țarul a poruncit generalului Gurko, guvernor al Varșoviei, să nu se mai amestece în treburile bisericilor catolice din Polonia. Gurko în urma acestui ordin și-a dat demisia.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vînzare

Nuvele, de Russu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

La librăria „Institutului pografic din Ti”, Sibiu se află următoarele cărți:

„Memorial”, Arhiep. și Metro-politul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Bate la ușă”, de Carmen Sylva „Domenich Pablo”, de Carmen Sylva	„ 1.10
„Povestile Bănatului”, de Că-tana	„ —.28
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti. Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr.	„ 3.—
„Izvoade”, de Demetrescu	„ 4.40
„Homo-Sum”, roman de Ebers	„ 1.—
„Literatura popor. română”, de Gaster	„ 2.75
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr.	„ 4.40
„Să auzim, toate	„ —.25
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu	„ —.88
„365 Anecdote și glume”, de Gheja	„ —.40
„Poesii”, de Nicolae Iargă	„ 1.10
„Lascăr Viorescu”, o iconă a Moldovei din 1851, de Kotzebue	„ 2.20
„Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou”, de Dr. Iuliu Olariu	„ 2.50
„Scrisorile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu	„ —.75
„Ode”, „Epode”, „Carmen Saeculare”, de Ollanescu	„ 3.30
„Merinde dela școală”, de Popa	„ —.60
„Despre influența impregiurării”, de Panait Zosin	„ —.55
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul	„ —.40
„Starostele”, de Pop Reteganul	„ —.25
„Povestiri”, aleseși întocmite de Petra Petrescu	„ —.75
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu	„ 2.20
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue	„ 1.10
„Floarea din Firenze”, de Livescu	„ —.55
„Căpșorul”, dramă în 2 acte de Livescu	„ —.55
„Poesii”, de Macedonski	„ 2.20
„Elemente ungurești în limba română”, de Măndrescu	„ 1.50
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu	„ —.28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr.	„ 4.40
„Introducere la psihofisică”, de Mihailescu	„ 1.90
„Poesii”, de Veronica Micle	„ 1.65
„Higiiena română”, de Dr. Leo Murășianu	„ 1.—
„Capii de pe natură”, de Negruzzi	„ 1.65

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, în 6 Dec n. Grâu frumos ectolitru fl. 4.80 până fl. 5.—, grâu mesteac fl. 3.70 până fl. 4.—, seacă fl. 2.90 până fl. 3.50, ocureză fl. 3.50 până fl. 4.75, ovės fl. 2.— până fl. 2.10 orz fl. — până —, sîmînță de cânepă fl. — până fl. —, sîmînță de in fl. — până fl. —, fasole fl. 4.— până fl. 4.50, mazăre fl. 4.— până fl. 4.23, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.— până fl. 1.50 mîlăia fl. — până fl. —, sîu brut 100 chilo fl. 2.— până fl. 2.50, luminări turuata de sîu fl. 3.1.—, ăna fl. 40, ousoare de porc fl. 55 până 60, slănină fl. 5.— până fl. 6.8, cănepa fl. 30.— până fl. 32.—, fân fl. 1.50 până fl. 1.80, sîpun 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, sîpirt pro 100 lire % fl. 55.— până fl. 57.—, carne de vită chilo 40 până — cr., carne de vițel 40 cr. până 44 cr., carne de porc cr. 40 până 48, carne de oie 24 cr. până — cr., ouă 4 cu 10 cr.

Călindarul zilei.

27 Noemvrie (9 Decemvrie) 1894.

Italia: Muc. Jacob Pers.

Gregoria: Z. Lencu lia

Soarele: răsare 7.46 apune 3.29 m.

Euletin meteorologic.

Sibiu, 8 Decemvrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Diferența din presia	Temperatura după Colus	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
720.4	-7.1	-5.3	+5.4 -1.2	80

Din țeară 6 Dec. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Colus	Vîntul direcția	tura
Budapesta	767	+ 1.6	—	—
Sătmar	769	+ 2.4	—	—
Cluj	769	- 4.4	—	—
Orșova	768	- 1.2	NO	1
Arad	769	+ 0.5	SO	2
Panciova	767	+ 1.1	SO	3

Teatru orășenesc.

Duminecă în 9 Decemvrie 1894:

„Der Obersteiger”.

Operetă în 3 acte de Carol Zeller.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Dec. n. 1394.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
dela	pănă	dela	pănă	
Grâu	75	—	76	—
Băncănesc nou	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pestă”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—
„Bacica”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Sămînțe, vechi ori noue	Sotul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.	
		dela	pănă	
Secară	70—72	5.30	3.35	
Orz	60—62	5.61	6.—	
de nutroș de vînare	62—64	6.25	6.81	
de bere	64—66	7.15	8.15	
—	68—71	5.90	6.20	
Cucurus (porumb)	75	5.40	5.50	
băncă de sîlt solu	75	6.—	6.60	
Maș	—	—	—	
Hrișcă	—	—	—	
Grâu	Sept.-Oct.	7.12	7.13	
Cucurus	Mart.-Apr.	6.79	6.80	
—	Main.-Iun.	6.14	6.15	
Ovės	Iul.-Aug.	5.98	6.—	
—	Mart.-Apr.	—	—	
—	Oct.	—	—	
Produce diverse	Sotul	Cursul		
		dela	pănă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40.—	46.—	
—	roșie	57.—	65.—	
Olen de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	49.—	49.50	
—	dela țeară	—	—	
Slănină	svîntată	48.—	49.—	
—	afumată	—	—	
Sîn	—	—	—	
Prone	—	8.75	9.—	
Lictar	slavon, nou	18.—	18.25	
—	băncănesc	12.—	12.25	
Miere	brută	—	—	
—	galbînă străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirt	brut	—	—	
—	Drojdii de spirt	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 8 Decemvrie n. 1894.

Hărție-monetă română	Cump. 9.79	vînd. 9.90
Lire turcești	11.15	11.20
Imperiali	10.—	10.10
Ruble rusești	1.32	1.40

Bursa de Budapesta.

Din 6 Dec. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ de aur ung. 4%	123.70	—
„ ung. val. cor. 4%	97.60	—
Imprumutul câilor ferate ung.	123.—	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.—	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.75	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ create-slavone	98.50	—
Obligațiunile deose regaliilor	100.50	—
Imprumut cu premiu ung.	159.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.—	—
Renta de hărție austriacă	99.75	—
„ de argint austriacă	99.75	—
„ de aur austriacă	124.35	—
Losuri austriace din 1860	124.75	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1050.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ „ „ aust.	—	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—	—
„ Albina”	100.75	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.80	—
Napoleon-d'ori	9.92	—
Mărci 100 imp. germane	61.10	—
Londra 10 Livres sterlingi	124.60	—

Bursa de Viena.

Din 6 Dec. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	123.85
Renta ung. v. c. 4%	97.95
Imprumutul câilor ferate ung.	123.
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	125.—
(1-a emisie ung.)	
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	
(3-a emisiune)	
Bonuri rurale ung.	102.10
„ „ create-slavone	97.60
Imprumut cu premiu ung.	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin.	159.
Renta de hârtie austriacă.	142.75
„ „ argint austriacă	100.05
„ „ aur austriacă	100.—
Losuri austriace din 1860	124.15
Acțiunile băncii austro-ungare	162.75
„ „ de credit ung.	1047.—
„ „ de credit aust.	49.25
Argintul	396.80
Galbeni împărătești.	—
Napoleon-d'ori.	5.87
Mărci 100 imp. germane.	9.91
Londra 10 Livres sterlingi	61.17
	184.60

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțuzească

este
„LE GLORIA“

de [2267] 9—50
Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.
„LE GLORIA“ este numai atunci când pe fiecare cârtică se pre-vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).
„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acum de excelentă.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Marca de fabrică.
SPURT GALLIC
(Franzbranntwein)

al
apotecarului VERTES,
este la întrebuințare cel mai
cu efect,

și în urmarea absolutei sale cură-
țenii cel mai apt precum din afară
asa și din lăuntru spre întrebuințare.
Este întrebuințat cu mare succes la
podagră, reumatism, rețeli, dureri
în toate membrele, dureri de cap,
dinti și nervi, la paralisări, scri-
nșoara: Lingner A. W., Szat-
már: Literaty Elek, Szeged:
Vajda Imre & comp. droguisti,
Tisza-Ujlak: Royko Viktor,
Timișoara: Krayer József, dro-
guist, C. Jahner, apoth., Ver-
secz: Müller Oszkár, etc.

Se capătă direct dela **L. VERTES**, apoteca „La Vultur“
în Lugos (Bănat), nr. 310, precum și din depositul farmacist,
droguerie și dela comercianți de specierie.
Deposit capital în **Viena: Alte K. K. Feldapothek,**
Stefansplatz; **Budapesta** la **d. J. de Török**, farmacist,
Király-utca nr. 8. În provincie la farmaciștii următori:

Arad: Ring Lajos, Rozsnyai
M., Földes Kelemen, Vojtek és
Weisz, drog., Beicherecul-
mare: Kovács S., Brașov:
Roth Viktor, Jikelius F., Kug-
ler Ed., Klein V., Cluj: Palóczy
Lajos, Csaba: Réthy Béla,
Czegléd: Zalai Ede, Debre-
czen: D. Rothschneck V. E.,
Tóth Béla, Mihalovits István,
Marosvásárhely: Dr. Bernády
G., Benő B., Parl., Mediaș:
Buresc J., Noerichiu: Binder
A., Oradea-mare: Wachsmann
A., droguist, Részinari: Sigerus,
Sibiu: Molnár; Fuchs L., Mis-
selbacher J. B., comere., Sighi-
șoara: Lingner A. W., Szat-
már: Literaty Elek, Szeged:
Vajda Imre & comp. droguisti,
Tisza-Ujlak: Royko Viktor,
Timișoara: Krayer József, dro-
guist, C. Jahner, apoth., Ver-
secz: Müller Oszkár, etc.

Publicațiune.

În 17 Decembrie a. c. la 9 oare
a. m. se va ține licitațiunea exarândării
cuptoarelor de var.

Tot în sus menționată zi se va exa-
rânda măcelăria comunală: în cance-
laria comunală, ambele pe un period
de 3 ani. [2349] 1—3

Condițiunile de licitațiune se pot vedea
în cancelaria comunală în oarele oficiale.

Orlat, în 7 Decembrie 1894.

Primăria comunală.

Prima bererie maghiară societ. pe acții în Steinbruch.

Deposit principal

în Sibiu

strada Schewis Nr. 3.

Comande pentru bere de butoiu
sau în sticle se primesc atât din Sibiu,
cât și din provincie sub adresa de mai
sus și se execută prompt. [2688] 5—5

Spre binevoitoare atenție.

Sticlele sunt provăzute cu etichită ear'
dopurile înfierate cu marca fabriciei.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
silierului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plic pentru 60 cruceri
în marce postale. [16] 39—52

Eduard Bendt, Braunschweig.

În cancelaria subscrișului află
aplicare [2309] 3—3

un tinăr român

perfect în limba maghiară sub con-
dițiuni favorabile.

Sadu, în 4 Decbr. 1894.

Constantin Popoviciu,
notar.

Grandioase șanse de câștig

ofere a 238-a

Sortire de bani

garantată de înaltul guvern al marelui ducat
Schwerin consistătoare din 72.000 participări
cu 34.500 câștiguri în suma totală de șapte
milioane patru sute cincizeci și patru de mii
cinci sute treizeci și opt de mărci (7.454.538
de mărci), care se vor trage în cinci clase
într'un restimp de 4 luni, și anume: 1 câștig
la m. 300.000; 1 câștig la m. 200.000; 1 câștig
la m. 100.000; 2 câștiguri la m. 50.000; 2 câști-
guri la m. 40.000; 2 câștiguri la m. 30.000;
1 câștig la m. 20.000; 7 câștiguri la m. 10.000;
24 câștiguri la m. 5.000; 208 câștiguri la m.
3000 etc. Cel mai mic câștig încă întrece
suma elocată. Sortirea de bani a marelui ducat
Meklenburg este mai avantajoasă și oferă mai
multe șanse de câștig decât sortirea de bani
reg. saxonă, fiindcă la cea dintâi se vor di-
stribui 100.000 participări, ear' la cea din
urmă numai 72.000 de participări se iau în
considerare. [27-8] 2—2

Tragerea proximă la 3 și 4 Decembrie 1894.

Prețul de cumpărare: $\frac{1}{4}$ participare
orig. mărci 35.20 = fl. 22.—; $\frac{1}{4}$ participare
orig. mărci 17.60 = fl. 11.—; $\frac{1}{4}$ participare
orig. mărci 8.80 = fl. 5.50; $\frac{1}{4}$ participare
orig. mărci 4.40 = fl. 2.75. Planuri ofici-
oase de tragere se alătură la comandă, dea-
semena și lista de tragere se expediază fără
provocare după fiecare tragere.

Casa de bancă

M. Flaschner,

Schwerin-Meklenburg.

În atelierul „Institutului
Tipografic“ din Sibiu

se caută

Culegători-tipografi.

Condițiune sigură.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, str. principală nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000 Fond de rezervă fl. 70.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5%
interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.
După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc
îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan
după sosirea comandi.

[1417] 24—27

Direcțiunea institutului.

LOCAL NOU!

Strada Cisnădiei Nr. 27

„Hala centrală de mărfuri“.

(„Zentral-Warenhalle“).

Îmi permit a aduce la cunoștința onoratului public civil și militar,
că mă am etablat aici cu un deposit foarte bogat asortat.

Vând cu prețurile cele mai ieftine:

stofe englezești și franceze pentru haine, pânzerii, măserițe, tapete, cuverte
pentru pat și masă, tulpăne de iarnă, țoluri, rufe pentru domni și
doamne, barchete de modă, garniseli pentru toalete, obiecte de galanterie,
jucării pentru copii, ciorapi, vestimente jăgeriane, pălării de păslă și cușme.

Depositi de ghețe pentru domni, dame și copii, precum și de o
multime de alți articoli folositori.

Totdeauna îmi voi da silință a mă dovedi vrednic de încredere.

Cu distinsă stimă

Proprietarul hălei centrale de mărfuri,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 27.

PIANURI ALESE

are în deposit

prăvălia **HELDENBERG** în Sibiu.

Tot felul de pian (Flügel, Stutzflügel), mignon și pianino.

Toate pianurile vin cu mult mai ieftin decât dacă cineva le-ar
cumpăra direct; pe lângă aceea toate sunt exclusiv cele mai bune,
alese de specialiști în fabrică, va să zică nu încercate numai de
vre-un pianist. Pentru a putea aprea compunerea nedefectuoasă a unui
pian pe lângă arta de a cânta mai sunt de lipsă și alte cunoștințe
speciale și experiențe.

Marfa în rate, pe care o fabrică firme neînsemnate anume pentru
traficul provincial și pe care o laudă în tăcere prin agenți de diverse
categorii, nu se poate recomanda și nu se poate cumpăra. [1396] 24—

Garanție pe mai mulți ani se înțelege dela sine.